

۱۳۶۰ / زمستان / پنجمین دوره / شماره پنجم / ششم

نقش دانشجویان در اسلامی شدن دانشگاهها

عین ... خادمی^۱

چکیده

ارکان دانشگاه و هدف از اسلامی شدن دانشگاهها، تشریح صفات و روحیاتی که دانشگاهیان و به خصوص دانشجویان با دارا بودن آنها بهتر می‌توانند در راه اسلامی شدن دانشگاهها گام بردارند، با عنایت به روایات و احادیث معصومین و سخنان بزرگان انقلاب اسلامی؛ محتوای این مقاله را در بر می‌گیرد.

واژگان کلیدی

دانشگاه، دانشجویان، دانشگاه اسلامی .

۱. مدرس گروه معارف دانشگاه تربیت معلم.

مقدمه:

قبل از این بحث، از جهت منطقی ضروری است^۱ به صورت مجمل به دو مسأله «ارکان دانشگاه» و «معنای اسلامی شدن دانشگاهها» اشاره گردد. لذا به صورت مختصر و تا حدی که برای تبیین موضوع مان ضروری است در ابتدای مقاله بدان‌ها اشاره می‌کنیم و در گام بعدی موضوع مان را پی‌خواهیم گرفت.

۱- ارکان دانشگاه چیست؟

دانشگاه سازمانی است که اساس آن از ارکان ذیل تشکیل می‌گردد:

- الف - استاد
- ب - دانشجو
- ج - مدیران و کارکنان
- د - منابع و متون درسی
- ه - سیستم آموزشی

۲- مراد از اسلامی شدن دانشگاه چیست؟

مراد از اسلامی شدن دانشگاه این است که تمام این ارکان همسو و هم جهت با ارزش‌ها و ایده‌های اسلامی باشند، یا حداقل در تعارض با الگوهای ارزش‌ها و آرمان‌های ولای الهی - انسانی نباشند، استاد ما واجد ارزش‌های متعالی الهی متناسب با مقام استادی خود؛ دانشجویی ما متصف به صفات محموده و خصایص حمیده ارائه شده از سوی مکتب اسلام و مدیران و کارکنان دانشگاه متخلق به اخلاق اسلامی؛ منابع و متون درسی و سیستم آموزشی دانشگاه زمینه ساز پرورش فارغ‌التحصیلانی متخصص، متعهد، درد‌آشنا، دلسوز و محب نسبت به اسلام و مسلمین باشند.

با این مقدمه به نقش دانشجویان در اسلامی کردن دانشگاه‌ها می‌پردازیم.

۱. تا ارکان دانشگاه معلوم نشود و مراد از اسلامی شدن دانشگاهها تعیین نگردد، نمی‌توان نقش دانشجویان را - که یکی از ارکان و عناصر دانشگاه هستند و در تعامل مستمر و مداوم با سایر عناصر این سیستم می‌باشند - در این سیستم بزرگ فرهنگی مورد تجزیه و تحلیل قرار دارد.

ما برای تبیین نقش دانشجو به تفسیر صفاتی که باید دانشجو در یک دانشگاه اسلامی داشته باشد، اشاره می‌نماییم. اگر دانشجو اهتمام نماید متصف به صفات ذیل باشد، در واقع بخش عمده‌ای از اهداف دانشگاه اسلامی بر آورده می‌شود.

چون در میان ارکان پنجگانه‌ی مذکور، دانشجو مهم‌ترین جایگاه را دارد و هدف غایی کل سیستم نیز پرورش چنین انسانهای والایی می‌باشد. دانشجو در این سازمان بزرگ فرهنگی به نام دانشگاه اسلامی می‌تواند نقش علت فاعلی، مادی، صوری و غایی را داشته باشد و هیچکدام از ارکان دیگر واجد این نقش چهارگانه نیستند. البته نقشهای یا صفاتی که بیان خواهیم کرد بدین معنا نیست که در تحقق این اهداف غیر از دانشجویان، بقیه‌ی ارکان هیچ نقشی ندارند و تمام مسؤولیت به عهده‌ی دانشجویان است، بلکه به عکس، ما اعتقاد راسخ داریم که همه‌ی ارکان پنجگانه‌ی دانشگاه در فعل و افعال مستمر با یکدیگر هستند و نمی‌توان با تغییر یکی از ارکان بدون دگرگونی در ساختار ارکان دیگر، نتیجه‌ی مطلوب را انتظار داشت. انتظار وصول به شرایط بدون دگرگونی ساختاری و بنیادی در همه‌ی ارکان پنجگانه‌ی قطور و معظم دانشگاه؛ آرمانی غیر قابل وصول و دور از صواب اندیشی است. اما به جد بر این باوریم که تغییر بنیادی در هر بخشی، بدون همکاری، همدلی، همرأبی عاقلانه و صمیمانه‌ی نیروهای انسانی دخیل در آن بخش، غیر قابل تحقق است.

دانشجویان می‌توانند با ایجاد احیاء و ارتقای روحیات، صفات و افعالی که بدانها اشاره می‌نماییم نقش خود را ایفا نمایند:

۱ - عشق به حضرت حق

دانشگاه اسلامی مطلوب بایستی همه‌ی نیروهای انسانی دخیل در آن، از جمله دانشجویان، سراسر وجودشان مالامال از عشق به حضرت حق سبحانه و تعالی باشد و یاد خدا قلبهاشان را به خشیت اندازد، تلاوت آیات الهی بر ایمانشان بیفزاید و در تمام صحنه‌های زندگی به نیروی لایزال قادر بی‌بدیل تکیه نمایند.

«انما المؤمنون الذين اذا ذُكِرَ الله و جلت قلوبهم و اذا يَلَيْتُ عليهم أَيْتُه زادتهم ايماناً و على ربهم يتوكلون»^۱

و دانش پژوهان ما به درک این نکته‌ی ظريف نايل آيند که قلب انسان حرم الهی است و در حرم الهی هیچ غیری نباید مأوى گزیند.

قال الصادق (ع): القلب حرم الله فلا يسكن حرم الله غير الله.^۲

اگر کسی به چنین مقامی نايل گردد در آن موقع همنوا با امام عارفان و شهیدان، ندا خواهد داد:

بار الهی اگر کسی تو را گم کرد چه چیز را یافته است و اگر کسی تو را یافت چه گم کرده است؟ هر کس به غیر تو مایل شد از همه چیز محروم شد و هر که روی طلب از تو گرداند، خسaran دید. چگونه چشم امید به غیر تو داشته باشد، در صورتی که تو هرگز قطع احسان از بندگان نکرده و نخواهی کرد .

«ماذا من فرق وَ ما الذى فقد من وجدك، لقد خاب من رضى دونك بداً وَ
لقد خسر من بغض عنك متتحولاً كيف يرجى سواك وَ انت ما قطعت الاحسان ».
در چنین حالتی است که از حریم امن الهی و از سوی معبود همه‌ی عباد و
معشوق همه‌ی عشاق به او نوید داده می‌شود:

هنگامی که بندهام با تمام وجود به من توجه کند، من لذت، نشاط و مرادش را در ذکر خودم قرار می‌دهم و هنگامی که لذت، نشاط و مرادش را در ذکر قراردادم، او عاشق من می‌گردد و هر کس از روی حقیقت عاشق من می‌گردد، من نیز عاشق او می‌گردم و حجابی را که بین او و من است، زایل می‌گردانم. وقتی که حجاب بین رب و مربوب برداشته شود، در این صورت سالک به مقامی می‌رسد، در مواضعی که مردم دچار اشتباه می‌شوند، او به خاطر سیر در طریق روشن الهی از هرگونه اشتباهی مصون خواهد ماند. این عالی‌ترین مقامی است که طالب در پسی مجاهدت می‌تواند بدان دست یابد.

۱. انفال ۲۱

۲. علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۷، ص ۲۵

۱. قمی، شیخ عباس، کلیات مفاتیح الجنان، دعای الجنان، دعای امام حسین(ع) در روز عرفه، ص

قال رسول الله (ص) :

يقول الله عز و جل، اذا كان الغالب على العسر الاشتغال بي جعلت بغيته و لذته في ذكرى، فاذا جعلت بغيته و لذته في ذكرى، عشقني و عشقته رفعت الحجاب فيما بيني و بينه و صيرت ذلك تغالبا عليه (اسيهو اذا سها الناس) ^۱.

۲ - تهذیب مستمر

چون نفس امارهی انسانی دائماً انسان‌ها را به سوی زشتی‌ها و پلیدی‌ها سوق می‌دهد، لذا هر انسانی من جمله دانش پژوهان باید در مبارزه‌ی مستمر با این نفس بدخواه و بدفرمای باشند و در این مبارزه از الطاف بیکران الهی استمداد جویند.

«و ما ابری ان النفس لاماره بالسوء الا ما رحم ربی ان ربی غفور رحيم»^۲

از پیروزی و موفقیت‌ها ای اولیه نباید سرمست و مغروم شود، چون این سرمستی از مکاید خفیه‌ی این نفس است بلکه باید بدین نکته ظریف توجه داشت که اساطین و استوانه‌های عالم هستی از حرص و ولع بی‌حد و حصر این نفس بد فرمای و سوق دادن به سوی مهلهکه‌های خطرناک به بارگاه با جلالت حضرت حق شکایت می‌برند و از او استمداد می‌طلبند.

«اللهی اليك اشکوا نفسا بالسوء اماره و الى الخطیئه مبادره و بمعاصيك مولعه و لسخطك متعرضه تسلک بي مسالك المهالك»^۳؟

بدین خاطر است که حضرت ختمی مرتبت در استقبال از فاتحین در جنگ با دشمنان برون می‌فرماید: «مرحبا بر کسانی که از جهاد اصغر پیروز برگشتند و جهاد اکبر برای آنها باقی است!! پرسیدند جهاد اکبر چیست؟ فرمود: جهاد با نفس.

۲. محمدی ری شهری، میزان الحکمه، ج ۶، عنوان ۳۵۶ (العشق)، حدیث، ۱۲۷۳۱.
۱. يوسف / ۵۳

۲. قمی، شیخ عباس، مفاتیح الجنان، دعای خمس عشر، امام سجاد(ع)، دعای دوم (مناجات الشاكین)، ص ۳۴۸.

ای شهان کشیم ما خصم برون

ماند خصمی زو بترا در اندر ون

کشتن این، کار عقل و هوش نیست

شیر باطن سخره خرگوش نیست

قد رجعنا من جهاد الاصغریم

بانبی اندر جهاد اکبریم

قوتی خواهم ز حق دریا شکاف

تا به ناخن بر کنم این کوه قاف

سه‌هل، شیری دان که صفها بشکند

شیر آن را دان که خود را بشکند

اگر طالبی تنها در صدد کسب علم و تخصص باشد و به تهذیب مستمر درون خویش نپردازد، اشتباه او با اشتباه انسان‌های دیگر فرق می‌کند، چون علاوه بر گمراهی خود، کثیری را نیز گمراه خواهد کرد.

بدین خاطر است که مولای عالمان و امیر متقيان می‌فرماید:
«زله العلم کبیره الجنایه».^۱

عالمان نایاب‌لوده درون را، مسلح کردن به سلاح علم، بدتر از دادن تیغ در کف زنگی مست است.

بد گهر را علم و فن آموختن دادن تیغ است دست راهزن

تیغ دادن در کف زنگی مست به که آید علم، ناکس را به دست

چنین افرادی به جای آنکه علم را به سوی بارگاه قدس الهی رهنمون گردانند، آنها را از درگاه رحمانی مطرود می‌گردانند.

سامری را آن هنر چه سود کرد کان فن از باب الهش مردود کرد

چه کشید از کیمیا قارون بیین که فرو برداش به قعر خود زمین

بدین خاطر دانشجویان باید در هر رشته‌ای که تحصیل می‌کنند برای رسیدن

به سعادت و کمال، علاوه بر تحصیل علم به تهذیب درون نیز توجه بلیغ بنمایند و

۱. غرر الحكم.

بدین باور ایمان داشته باشند که اگر تقوی پیشه کنند، خداوند به آنها معرفتی عطا خواهد کرد که در تشخیص حق و باطل دچار خطأ و اشتباه نمی‌گردد.

«یا ایها الذين امنوا تتقوی الله يجعل لكم فرقانًا»^۱

دانشگاه اسلامی ایده‌آل دانشگاهی است که همه‌ی اساتید، دانشجویان و کارکنانش متصف به چنین محامدی باشند. رهبر گرامی انقلاب حضرت آیت الله خامنه‌ای درباره‌ی دانشگاه اسلامی چنین می‌فرمایند:

«دانشگاه سه چیز لازم دارد: اول علم. البته اول و دوم می‌گوییم نه اینکه این جلو از آن است. بلکه یعنی این سه چیز که باید تحصیل علم می‌کنید اگر نکردید بودنتان اینجا بی‌فایده است.

دوم دین و اخلاق و تهذیب. اگر هم پایه‌های دینی بیرون اینجا متزلزل بوده در محیط خانواده، محیط جامعه یا محیط دیبرستان‌ها، فرصت آموزش دین و تهذیب اخلاق پیدا نکردید، اینجا آنجایی است که دختر و پسران بتوانند تهذیب اخلاقی برای خود فراهم کنید و باید بکنید و سوم بینش سیاسی و شعور سیاسی و تلاش سیاسی. این سه چیز به موازات هم لازم است وجود داشته باشد ما دانشگاه را منحصر به سیاست نمی‌کنیم و آن دو چیز دیگر را هم لازم می‌دانیم».^۲

۳ - عاشق علم بودن نه طالب مدرک بودن

یک دانشجوی مسلمان در دانشگاه اسلامی باید آموختن علم را به عنوان یک فریضه برای خود و هر مسلمانی تلقی کند.

قال النبی (ص):

«طلب العلم فریضه علی کل مسلم و مسلمه».^۳

.۲۹ / ۲ .۲۹

۱. سخنرانی در جمع دانشجویان در مسجد دانشگاه تهران به تاریخ ۶۹/۹/۱۴ به نقل از «جزوه‌ی اسلامی شدن دانشگاهها» ص ۱۶ ، معاونت فرهنگی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها.

۲. حکیمی، محمدرضا، الحیا، ج اول ، باب اول ، ص ۳۹

و این فرضه اختصاص به زمان خاصی ندارد، بلکه باید در تمام دوران حیاتش پژوهنده‌ی علم و معرفت باشد.

قال الصادق (ع):

«طلب العلم فريضه في كل حالٍ».^۱

و بداند که یکی از مهم‌ترین راه کسب درجات در نزد حق، علم است.

«يرفع الله الذى امنوا منكم و الذين اوتوا العلم درجات».^۲

دانشجوی مسلم باید یقین داشته باشد که رأس همه‌ی فضائل و غایت همه‌ی محامد علم است.

قال على (ع):

«رأس الفضائل العلم، غاية الفضائل العلم».^۳

و بر این باور باشد که رأس و منشأ همه‌ی خیرات علم است و منشأ همه‌ی شرور جهل است.

قال رسول الله (ص):

«العلم رأس الخير كل و الجهل رأس الشر كله».^۴

قال على (ع):

العلم اصل كل خير، الجهل اصل كل شر.^۵

و معتقد باشد که هیچ چیز در شرافت بسان علم نیست.

قال على (ع):

لاشرف كالعلم.^۶

و حیات بشر وابسته به علم است.

قال على (ع):

۱. همان، ص ۴۰.
۲. مجادله ۱/۱۱.

۳. محمدی ری شهری، همان عنوان ۳۶۷ (العلم)، حدیث ۱۳۳۵۲.

۴. علامه مجلسی، بخار، ج ۷۷ ص ۱۷۵.

۵. محمدی ری شهری، همان، حدیث ۱۳۳۷۳.

۶. سیدرضی، نهج البلاغه، حکمت ۱۱۳.

بالعلم تكون الحياة^۱.

و حتى بالاترین حیات اسلام و ستون دین و ایمان وابسته به علم است.
قال رسول الله (ص):

العلم حیاه الاسلام و عmad الدين.^۲

قال على (ع):

العلم حیاه الاسلام و عmad الايمان.^۳

و بر این اعتقاد تصلب دارد که کسی که دانشی را احیاء کند هرگز نمی میرد.
قال على (ع):

«ما مات من احیی علمًا»^۴.

در پرتوی چنین علمی است که نسبت به حضرت حق و وحدانیتش معرفت پیدا
می کند و دل به طاعت و عبادت او می سپرد.

قال امیر المؤمنین (ع):

تعلموا العلم فان تعلمته حسنـه بالعلم يطاع الله و يعید و بالعلم يعرف الله و
يوحد^۵.

مداد چنین عالمانی است که وقتی در روز قیامت با خون شهیدان مقایسه شود،
خداؤند آنها را بر خون شهیدان ترجیح می دهد.

قال رسول الله (ص):

«يوزون يوم القيامه مداد العلماء و دم الشهداء فيرجع عليهم مداد العلماء على دم
الشهداء»^۶

اگر دانشجویی چنین باورهایی داشته باشد هرگز علم را به خاطر مباحثات
ورزیدن در نزد علماء یا فخر فروشی بر عوام و سفیهان، جلب توجه مردم به سوی

۱. محمدی ری شهری، همان.

۲. همان، حدیث ۱۳۳۷۶.

۳. همان، حدیث ۱۳۳۷۷.

۴. همان، حدیث ۱۳۳۸۰.

۵. همان، حدیث ۱۳۳۸۳.

۶. همان، حدیث ۱۳۴۰۱.

خود یا تقرب در نزد حاکمان نخواهد آموخت. چون او می‌داند آموختن علم به خاطر این انگیزه‌های دون، عذاب و نقمت الهی را در پی خواهد داشت.

قال رسول الله (ص):

من طلب العلم لاربع دخل النار: ليلاهی به العلماء او يماری به السفهاء او ليصرف به وجوه الناس اليه او يأخذ به من الامراء.^۱

بدین جهت است که یک دانش پژوه مسلمان در دانشگاه اسلامی، علم را تنها به خاطر کسب رضایت حضرت حق و تقرب درگاه او خواهد آموخت، چون به جد بر این باور است که دخالت دادن هر عامل در عرض وجود بی‌همتای خالق یکتا، موجب حرمان از رحمت الهی و مستغرق شدن در عذاب الهی می‌گردد.

قال رسول الله (ص):

من تعلم العلم لغير الله فليتبوء مفعده من نار.^۲

۴- حریص بودن نسبت به یافته‌های نوین علمی

یک دانشجوی محقق مسلمان همیشه در پی یافتن، درک و کسب حقایق نوینی از فراخنای این بیکران گیتی است و گشودن رازهای سر به مهر نهاده‌ی عالم هستی را برای خود محرك وظیفه و برای دیگران هدیه‌ی بزرگ می‌داند.

قال رسول الله (ص):

نعم الهدایه الكلمه من کلام الحكمه.^۳

بدین خاطر فهم اسرار ناگشوده هر یک از پدیده‌های عالم - که آیتی از آیات الهی هستند - مطلوب، معشوق و گمشده‌ی هر مؤمنی است و مؤمنان در وصول به چنین فهمی از همه لائق‌تر - و بدین جهت مکلف‌تر - هستند.

۱. همان، حدیث ۱۳۵۶۴.

۲. همان، حدیث ۱۳۵۵۴.

۳. پاینده، ابوالقاسم، نهج الفصاحه، ج ۲، ص ۶۲۲.

قال رسول الله (ص):

الكلمة الحكمة، ضالة المؤمن فحيث وجدها فهو حق بها.^۱

پژوهشگر مسلم آنچنان قلب مستعد و گیرایی برای پذیرش یافته‌های نوین علمی دارد که حقایق را هر کسی کشف و اعلان نماید، او با تمام وجود آنرا در آغوش می‌کشد و بدان امر اهمیت نمی‌دهد که این مطلب نوین علمی از کدام سرزمنی و از چه شخصی بیان شده است.

قال رسول الله (ص):

الحكمة ضالة المؤمن يأخذها من سمعها و لاتبالي في اى وعاء خرجت.^۲

به همین خاطر پیامبر - صلی الله علیه و آله - به مسلمانان دستور می‌دهد برای یافتن حقایق نوین علمی حتی به سرزمنی‌های دور دست و غیر مسلمان هم مهاجرت کنید. «اطلبو العلم حتى بالسين».

زمانی پیامبر این دستور را صادر فرموده است که چن مرکز کفر بوده است.

پیامبر می‌فهماند که یک مسلمان، عشق به فهمٰ مطالب علمی نوین، باید همه‌ی وجودش را فرا گرفته باشد و برخی تعصبات مانع پذیرش مطالب درست و حقی که از سوی غیر مسلمان کشف و انتشار داده می‌شود، نشود. اگر پژوهشگری به تعبیر امام صادق (ع) به مزايا و ارزش‌های والا آموختن علم آگاه باشد، عشق و حرص نسبت به تعلیم تمام وجودش را محاصره می‌کند و در راه وصول بدان از مرز فرو ریخته شدن خون دلها و فرو رفتن در اعماق دریابها می‌گذرد.

قال الصادق (ع):

«لو علم الناس ما في العلم لطلبوه و لو يسفك المهج و خوض اللحج.^۳

راه تحقق این خواسته، تشکیل کانون‌های فعال علمی در هر رشته‌ی علمی، در یک دانشگاه است که با محافل علمی و معتبر دنیا، با واسطه یا بی‌واسطه مرتبط باشند و یافته‌های علمی را به روز دریافت نمایند.

۱. همان، ص ۴۶۴.

۲. همان، ج ۱، ص ۲۹۶.

۳. حکیمی، همان، ص ۴۰.

بدین خاطر است که رهبر انقلاب می فرمایند: «در دانشگاه اسلامی تعبد و تدین به تنها بی شرط لازم است، اما شرط کافی نیست. دانشگاه ما در صورتی اسلامی است که علاوه بر تعبد و تدین در آن دانش، خلاقیت و ابتکار وجود داشته باشد.».

«بعضی‌ها می گویند: دانشگاه اسلامی این است که باید در این دانشگاه همه‌ی افراد، متعهد و متدين به اسلام باشند که وظایف اسلامی را انجام بدهند و متدين و متعبد باشند که البته تعبد و تدین یک شرط لازم اما آن چیزی که دانشگاه را دانشگاه می کند فقط تعبد و تدین نیست و لذا ما باید برگردیم به تاریخ آن چیزی که یک روز مثلا در اندرس با نام دانشگاه اسلامی شناخته می شد، چه بوده است. در جمع آن دانشگاه مجموعه‌ای از بالاترین تلاش‌های علمی بود که به وسیله‌ی صدها انسان مبتکر و خلاق و دارای ذهنیت‌های بالا اداره می شد ».۱

۵- عزت نفس داشتن و پرهیز از خودباختگی در برابر غربیان

دانش پژوه مسلمان باید بدین نکته متوجه باشد که خداوند سوگند یاد کرده است، مؤمن در نزد من از همه‌ی مخلوقات محبوب‌تر است.

قال رسول الله (ص):

ان الله جل ثمانه يقول: و عزتى و جلالى ما خلقت من خلقى خلقا احبابى من عبدى المؤمن. ۲

قال الصادق (ع):

المؤمن اعظم حرمته من الكعبه. ۳

و حرمت مومن عظیم‌تر از حرمت کعبه است که نقطه‌ی اتصال و التقاء قلوب همه‌ی مومنین است.

۱. مصاحبه‌ی مجله‌ی دانشگاه انقلاب، ۰/۱۵/۱۲/۱۵، عربه نقل از جزوی اسلامی شدن دانشگاهها، ص ۱۴
۲. معاونت فرهنگی نهاد تماین‌گی مقام معظم رهبری در دانشگاهها.
۳. محمدی ری شهری، همان، عنوان ۲۳ (الایمان)، حدیث ۱۳۹۹.
۴. همان، حدیث ۱۳۵۹.

فرشتگان مقرب که سمبل کرامت و شرافت هستند، اگر مقام آنها با مقام مؤمن در نزد خدا مقایسه شود مؤمن اشرف از ملایک است.

قال رسول الله (ص):

المؤمن اكرم على الله من الملائكة المقربين.^۱

دانشجوی مؤمن گرچه گوشش برای شنیدن همه‌ی حقایق علمی و قلبش برای پذیرش تمام اکتشافات علمی در هر کجا و از سوی هر کسی صورت یگیرد، آماده است، اما با در نظر داشتن مقام و شرافت ذاتی خوبیش هیچوقت حاضر نمی‌شود غلام حلقه به گوش فرهنگ وارداتی غربی باشد و هر چیزی که تحت عنوان مطالب و خصایل نوین از سوی فرنگستان به سوی این دیار ارسال می‌شود، پذیرا باشد. با ذهن نقاد خودش هر امری که عقل سالم، آن را باور داشته باشد و در تعارض با ارزش‌های دینی نباشد، به تجزیه و تحلیل آنها می‌پردازد و آن را می‌پذیرد و در حیات روزمره و علمی خود از آن استفاده‌ی احسن می‌نماید. به علاوه سعی می‌کند ذهن خلاقش را به کار اندازد تا بخشی از اسرار ناگشوده‌ی گیتی را بگشاید یا فرهنگی را پایه گذاری کند که زمینه‌ی پیدایش چنین مختربین یا مکتشفین را فراهم کند. چون اگر دانشجو یا استادی مقهور فرهنگ وارداتی غربی گردد و به بیماری مزمن و صعب العلاج غربزدگی مبتلا گردد، به خاطر این بیماری خود کم بینی، ملت نیز از شر او در امان نیست. اگر موقعیتی برای او پیش بیاید، خود و ملت را فدای بیگانگان می‌کند. به این علت معمار و پایه گذار انقلاب اسلامی، حضرت امام (ره) در وصیت‌نامه‌ی سیاسی خود به صورت مؤکد به همه‌ی نسل‌های آتی توصیه می‌کند که دانشگاه‌ها را از انحراف غربزدگی و شرقزدگی حفظ نمایند.

«به همه‌ی نسل‌های مسلمان توصیه می‌کنم که برای نجات خود و کشور عزیز و اسلام آدمساز، دانشگاه‌ها را از انحراف و غرب و شرق‌زدگی حفظ و

پاسداری کنید و با این عمل انسانی - اسلامی خود، دست قدرت‌های بزرگ را از کشور قطع و آنان را نا امید نمایید».^۱

به خاطر تنبیه بیشتر مردم، باز به حفظ دانشگاه‌ها توصیه می‌نماید و می‌فرماید: بخش عمده‌ای از ضربه‌هایی که در نیم قرن اخیر به ملت وارد شده است از سوی دانشگاهیان خودباخته در برابر فرهنگ غرب یا شرق بوده است.

«باید ملت غارت شده بدانند که در نیم قرن اخیر آنچه به ایران و اسلام ضربه‌ی مهلك زده است، قسمت عمده‌اش از دانشگاهها بوده است، اگر دانشگاهها و مراکز عظیم تعلیم و تربیت دیگر با برنامه‌های اسلامی و ملی در راه منافع کشور به تعلیم و تهذیب و تربیت کودکان و نوجوانان جریان داشتند، هرگز می‌بینیم ما در حلقه انجلستان و پس از آن آمریکا و شوروی فرو نمی‌رفت، و هرگز پای مستشاران خارجی به ایران باز نمی‌شد و هرگز ذخایر ایران و طلاهای سیاه این ملت رنج دیده در جیب قدرت‌های شیطانی ریخته نمی‌شد ملت ما امروز گرفتار مشکلات خانه برانداز نبود».^۲

یکی از مهم‌ترین نقشه‌هایی که دانشیوهان در اسلامی کردن دانشگاهها می‌توانند داشته باشند آن است که اولاً با آشنا شدن با فرهنگ غنی اسلام، خویش را از خودباختگی در برابر فرهنگ‌های وارداتی مصون نگه دارند و عزت نفس داشته باشند و ثانياً در برابر چهره‌هایی که از روی علم یا جهل مروج فرهنگ فاسد بیگانه هستند، ایستادگی نمایند و نگذارند این بلای خانمان سوز در خرم من هستی طبقه‌ی تحصیلکرده ریشه بدواند.

«وصیت اینجانب به جوانان عزیز دانشسراها و دیپرستانها و دانشگاهها آن است که خودشان شجاعانه در مقابل انحرافات قیام نمایند تا استقلال و آزادی خود و کشور و ملت خودشان مصون باشد».^۳

۱. فرازی از وصیت نامه‌ی سیاسی الهی حضرت امام (ره) در خصوص مسائل دانشگاه، به نقل از جزوی اسلامی شدن دانشگاهها، ص ۳، معاونت فرهنگی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها.

۲. همان، ص ۳.

۳. همان.

۶- حساس بودن نسبت به سرنوشت مکتب، انقلاب

یکی از نقشهایی که دانشجویان می توانند در اسلامی شدن دانشگاهها داشته باشند، این است که این باور را در خود و دیگر دانشجویان بپرورانند که سرنوشت آنها از سرنوشت مکتب، انقلاب و میهنهشان جدا نیست. آنها نباید تنها در صدد خارج کردن گلیم خویش از معارک و مهالک باشند، بلکه همه‌ی مؤمنان بسان پیکر واحدی هستند که سرنوشت و موقعیت یک عضو، جدای از دیگر اعضاء رقم نمی‌خورد، هر نوع ضربه، بیماری و انحراف یک عضو از امت اسلامی به جمیع امت اسلامی سرایت می‌کند.

قال رسول الله (ص):

«الْمُؤْمِنُونَ فِي تَبَارِهِمْ وَ تَرَاحِمِهِمْ وَ تَعَاطُفِهِمْ كَمِثْلِ الْحَبَّهِ إِذَا أَشْتَكَى تَدَاعِيَ لِهِ سَائِرُهُ بِالسَّهْرِ وَ الْحَمْيِ».^۱

یک دانشجوی معتقد مسلمان باید در صدد احیاء و ارتقای این باور «امت گرایی» و طرد تفکر فردگرایی در خود و سایر معتقدان باشد که او نه تنها در برابر تک تک مسلمانان میهن عزیزش، بلکه در برابر کل آحاد مسلمین گیتی مسؤولیت بس خطیری دارد، و هر حرکت ایدایی را در اقصی نقاط گیتی علیه مسلم، حرکت خصم آلود علیه خود تلقی کند و با تمام قوا و نیروهایش به مبارزه پیگیر علیه دشمن پنهان و آشکار، نزدیک و دور، ضعیف و قوی بپردازد. بدین امر معتقد باشد که عدم اعتقاد به چنین موضوعی او را از جرگه‌ی مؤمنین خارج می‌کند.

«لَا وَ اللَّهِ لَا يَكُونُ الْمُؤْمِنُ مُؤْمِنًا أَبَدًا حَتَّىٰ يَكُونَ لَا خِيَهٌ مِّثْلُ الْجَسَدِ إِذَا ضَرَبَ عَلَيْهِ عَرْقٌ وَاحِدٌ تَدَاعَتْ لَهُ سَائِرُ عِرْوَقَهُ»^۲

اگر دانشجویی چنین اعتقادی نداشته باشد، هر چقدر از جهت علمی، عالمتر گردد ارزشی ندارد. چون ممکن است به خاطر راحت‌طلبی و عافیت طلبی‌اش دین و کشورش را به بیگانگان بفروشد و به عنوان مزدوری در خدمت بیگانگان در آید.

۱. محمدی ری شهری، همان، حدیث ۱۴۰۳.

۲. همان، حدیث ۱۴۰۴.

به همین خاطر است که رهبر انقلاب حضرت آیت الله خامنه‌ای (حفظه الله) در دیدار با اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی در تاریخ، ۲۰/۹/۷۰ می‌فرماید: «کسی که به دانشگاه وارد یا از آنجا خارج می‌شود، اگر نسبت به انقلاب و دین و کشور و استقلال و آرزوهای بزرگ ملی حساسیتی نداشته باشد، این دانشگاه هر چه هم از لحاظ علمی بالا باشد، ارزشی نخواهد داشت، زیرا که محصول این دانشگاه به راحتی در اختیار سیاست‌های مختلف قرار خواهد گرفت».^۱

یکی از راههای تحقق این آرمان، داشتن تشکل‌های اسلامی فعالی است که فعالیتها یشان را به خاطر خدا و حفظ منافع انقلاب اسلامی و بر محور ولایت فقیه انجام دهند و وابستگی آنها به جناح‌های سیاسی خارج از دانشگاه باعث نشود که در داخل دانشگاه به جان یکدیگر بیفتند، به جای اینکه در راه تقویت انقلاب اسلامی و احیای ارزش‌های اسلامی، مبارزه با دشمنان قسم خورده‌ی انقلاب اسلامی و پیروان آنها در دانشگاه بپردازنند، در صدد طرد و دفع یکدیگر باشند. خلاصه آن که دانشجویان از طرق مختلف می‌توانند در اسلامی شدن دانشگاه‌ها نقش داشته باشند.

ما به برخی از عوامل که تا حدود زیاد در اختیار دانشجویان است، مثل عشق به حضرت حق، تهذیب مستمر، عاشق علم بودن نه طالب مدرک بودن، حریص بودن به یافته‌های نوین علمی، داشتن عزت نفس، احساس مسؤولیت کردن در برابر سرنوشت دین و انقلاب اشاره کرده ایم، اما این سخن ما بدین معنا نیست که طرق دیگری برای ایفای نقش دانشجویان نباشد یا در مقوله‌های یاد شده تنها دانشجویان مسؤول باشند، و بقیه‌ی ارکان دانشگاه، دولت و ملت در مورد مسائل مطروحه نقشی نداشته باشند. بلکه در پایان این مقال به صورت مؤکد این نکته را باز می‌گوییم که اسلامی کردن دانشگاه از راه تغییر بنیادی در همه‌ی ارکان دانشگاه با مسؤولیت‌پذیری همه‌ی ملت و دولت امری قابل تحقق هست و گرنه در حد شعار باقی خواهد ماند.

۳. معاونت فرهنگی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، جزو اسلامی شدن دانشگاه‌ها، ص ۲۳